

JAGGED / ʃɔʒəʃd / GRADUATES OF 2016

3 SEPTEMBER T/M 1 OKTOBER 2016

OPENING ZA 3 SEP, 16.00 -18.00

ZONDAG 4 SEPTEMBER UITFEEST CULTURELE ZONDAG 12.00-18.00

MELLE AUSSEMS (NL, HKU)

THOMAS WESTPHAL (NL, HKU)

DEBBIE YOUNG (UK, KABK)

SIMON VAN IERSEL (NL, DEN BOSCH)

RUBY-JANE FU (NL, HKU)

SUZIE VAN STAVEREN (NL, KABK)

IEVA RADVILA (LT, KABK)

JOAN EDERVEEN (NL, ENSCHEDE)

MALOU DE RUITER (NL, HKU)

JAGGED / ʃɔʒəʃd /; MEANING IRREGULAR, ROUGH, UNEVEN. THROUGH THIS RAW, DECONSTRUCTIVE USAGE OF MATERIALS WE HAVE SELECTED GRADUATES FROM ALL OVER THE NETHERLANDS OF DIFFERENT ART ACADEMIES TO SHOW THEIR WORK IN SANAA.

Although the works of the artists are very different, all the artists use materials in an unusual way. Playing around with categories as sculpture, drawing & painting, the outcome of the work is remarkable.

“Taking a fluid approach and working on several things at the same time gives me a clear playing field and more interaction with the material” - Suzie van Staaveren.

Ieva Radvila states that every object has a spirit and thinks that wood is capable of observing the radiant energy. She shows wooden totems (connected to Yoruba culture).

“Everything fragments due to the cyclical nature of time. Decay is the visual evidence of this fragmentation” - Debbie Young.

MELLE AUSSEMS, NEDERLAND

Binnen mijn beeldend werk ben ik op zoek naar de raakvlakken van beeldhouwen, schilderen en tekenen. Mijn streven is om een beeld te creëren wat speelt met de voorwaarde van deze media namelijk het oppervlakte (schilderen), de lijn (tekenen) en directe omgeving (beeldhouwen). Ik geef dit beeld door hout te bewerken met een bovenfrees en te beschilderen met een spuitbus. Door het uitsfresen ontstaat er diepte en door de lijnvoering die verdwijnt in de geschilderde laag ontstaat er een bewustzijn van het oppervlakte door middel van de lijn en kleur. Mijn interesses met betrekking tot mijn beeldend onderzoek zijn elektronische muziek en graffiti. Het interesseert mij dat het mogelijk is om iemand te bewegen, in de emotionele en in de fysieke betekenis van het woord, door middel van elektronica. Ook word het steeds toegankelijker voor de mensheid om op deze manier muziek te maken waardoor er nu meer dan ooit prachtige dingen worden gemaakt die nog nooit eerder het daglicht hebben gezien. Het mooie eraan is dat er ook continu nieuwe geluiden worden ontdekt en worden toegepast. Elektronische muziek is niet gebonden aan een instrument of aan een bepaald geluid waardoor het altijd in beweging is en er altijd weer opnieuw een fris geluid ontstaat. En daar raak ik iets wat het

overkoepelende idee is bij al mijn interesses namelijk een fris geluid. Net als bij de muziek wil ik weten wat er gebeurt en wat er nog meer is dan wat ik al weet, of dat nou binnen de muziek is, binnen de kunst of in het dagelijks leven.

Naast dat is de essentie de toegankelijkheid want daar hebben elektronische muziek en graffiti hun raakvlak. Het is de toegankelijkheid tot het uiten van een gevoel of een idee wat er voor zorgt dat het rauw en echt blijft omdat er zo weinig tijd verspilt raakt aan de vertaling tussen idee en uitvoering. Hierdoor filter je als het ware alle ruis weg en blijf je zoveel mogelijk de essentie benaderen.

JOAN EDERVEEN / NEDERLAND

“Ik ben geïnteresseerd in het grensvlak tussen de fysieke, uiterlijke wereld, waar alles in één richting beweegt, namelijk naar het einde, en de mentale, innerlijke wereld, die oneindig lijkt en tijdloos. Het maken zie ik als een tegengestelde beweging van verval, een rebelse daad tegen het onvermijdelijke.

Mijn werk speelt zich af op grensvlakken, aan randen en tussen lagen. Letterlijk, fysiek, bestaat mijn werk altijd uit meerdere lagen van verschillende materialen.

Materiaal speelt een grote rol. Ik gebruik graag materialen die processen hebben doorgemaakt en natuurlijk of elementair zijn.. Materialen als karton, papier, plantaardige materialen maar ook zand, mineralen en metalen. Ik laat het voor een deel aan de materialen zelf over wat er gebeurt. Door ze bijvoorbeeld te mengen ontstaan bepaalde texturen. Maar regelmatig neem ik ook weer delen weg. Mijn werk is een voortdurend onderzoek naar het materiaal op zich. Het daagt me uit om met ongebruikelijke, vaak ‘waardeloze’ materialen nieuwe combinaties te maken waarmee ik mijn beeldtaal kan verrijken.

Door het materiaalgebruik krijgt mijn werk een driedimensionaal karakter en gaat daardoor vaak een dialoog aan met de ruimte”.

MALOU DE RUITER / NEDERLAND

Het moment dat de mens in het beeld afwezig wordt, ontsnapt hij uit de dagelijkse realiteit en begint zijn abstractie. De mens is hier fragiel en kwetsbaar doordat deze ontsnapping kan resulteren in een grenzeloze verdwaling. Zo laat mijn werk een kwetsbare mens zien, opzoek naar betekenis buiten het alledaagse. Deze fragiliteit van de mens vormt ook de inspiratiebron voor mijn gedichten

THOMAS WESTPHAL / NEDERLAND

Het werk begint vanuit stoffen met sporen van voorheen gebeurde handelingen of decoratieve patronen. Deze vormen de basis als een metaforische presentatie van een omgeving of fundering met regels en vormen.

Vanuit deze grond maak ik keuzes op een directe wijze. Zien, herkennen en benoemen. Zodanig ontstaan er picturale vormen die zich op een natuurlijke wijze verhouden tot de fundering. Waardoor de patronen van de menselijke cognitie naar het oppervlak komen of belichaamd worden.

Het schilderen functioneert dan ook als een gesprek met het cognitieve. Een gesprek tussen het rationele en irrationele.

Op deze wijze onderzoek ik hoe wij betekenis vinden in de omgeving en onszelf door middel van een representatief proces.

DEBBIE YOUNG / UK

PROJECT 'RENAISSANCE OF THE DECADENTS'

Everything fragments due to the cyclical nature of time. Decay is the visual evidence of this fragmentation — proving that preservation of this is impossible. Post-digital revolution, now comes an inevitable dark-age; an inability to cope, and a rejection of this new un-natural form of communication we have developed. The decline in religious faith and skilled crafts has brought to light the potential damage technology could have on humanity's overall life satisfaction. Therefore, a nostalgic desire to take a step back to a slower-paced, 'more simple' time is evident. With new technologies making possible a form of control and surveillance, a decline in trust and freedom is percolating throughout the collective consciousness.

SUZIE VAN STAAVEREN / NEDERLAND

TC3.1 2016

plastic pallet, glazed bricks, metal brackets.

This work is in a constant state of construction and reconstruction especially while it is on display. The total amount of bricks that is showed on the pallet varies in quantity and in composition. The metal brackets on the wall create places where the bricks can be stacked.

During my graduation show I asked a composition team to change the compositions of the stacks on the wall when they would drop by the work. Therefore the amount, collars and composition of the bricks on the pallet and on the wall is changing frequently.

TC3.1 consist out of a maximum of 400 elements. This amount is the standard amount of a pallet of bricks. Not all 400 bricks are glazed the ratio of the glazed and unglazed brick is also in motion. TC3.1 is sold in fractures. Owners are free to create new compositions with the purchased elements.

Taking a fluid approach by working on several things at the same time gives me a clear playing field and more interaction with the material. Most of my sculptures have a re-composable existence.

This is a quality that I relate to old toys like Mechano or the old Lego. Therefore I see my sculptures like shape shifters that float between categories like tool, product and sculpture.

I can relate to Richard Artschwager when he explains that there was a point were the things he made were no longer useful or useless but merely his daily companions.

I want to find a place between borders where I can stand still and were the objects I make do not only companion me but also each other.

SIMON VAN IERSEL / NEDERLAND

Life slowly turns shit, and humor is a way to deal with it.

But humor is not making a joke, it's more an awareness of the situation.

This situation/daily life for me is an absurd surreal experience. That I have to deal with!

As an artist I try to look from a distance what is happening in my small surrounding world.

I take personal experiences or memories and combine them with metaphysical or spiritual questions I ask myself. And from this fundament a lot of things can happen through the making process of the film, which is a situation on it's own.

It's interesting how these unrelated/related things live together in a narrative story.

The relationship between these things conjures up a third thing that almost unifies the rest.

This gets your mind working. In my opinion that's healthy.

RUBY- JANE FU / NEDERLAND

Mijn specialisatie ligt in het schilderen. Mijn drive om te maken komt voort uit ervaringen en emoties. Binnen de visuele vertaling daarvan is het een zoektocht naar mijn eigen symboliek.

Daarbij speel ik met de suggestie en subtiele distorsie.

Die symboliek vind ik in alles om mijn heen; objecten of kleine momenten die me bij zijn gebleven; een natuurverschijnsel of de manier waarop licht in een ruimte valt. Mijn schilderijen zijn interpretaties van datgene wat mij intrigeert; de natuur en haar magie is daarin vaak terugkerend.

Door middel van symboliek relatieve en abstraheer ik mijn eigen gevoel, waardoor er in de beelden een openheid van interpreteren voor de toeschouwer bewaard blijft. Het aspect dat een gevoel een gevolg is van een zintuiglijke waarneming of mentale ervaring, maar vice versa ook de manier waarop je waarneemt bepaalt, is wat mij fascineert.

IEVA RADVILA / LT

"Concentration"

Visual artist Ieva Radvila is best known for developing the theme of wooden constructional infinite possibilities. Very often transferring images into three dimensional space trying to face the new prototypes of sculpture and discover challenging methods of creating original type of it. Wooden totems, constructions, shelves and objects are trying to depict her personal religion where the artists intends to raise an issue that any of an existing beliefs, ideologies, theories or religions are no better than the other:

"Religion is something very complex. I would prefer to call myself rather a spiritual person, but spirituality is something in the air. Spirituality is the highest level of concentration, nothing else. That is my religion and I am trying to show it in my work."

Radvila not only believes but states that every object has a spirit and thinks that wood is capable of observing the radiant energy. Each wooden piece of her work is closely linked among each other. The connection through different parts of the work has to be found and solved in the exhibition space naturally (spirituality & intuition are being used as the highest level of concentration).

Very often the work is made up of layering, transformation, recreation and the contradiction between the flatness and three dimensionality. While using these techniques, the starting point of the actual material fades constantly losing its original function. The function is meant to be vanished by providing the transformable and spiritual motion for the object. It is trying to refer to the indigenous tribal belief and the earliest form of religion – animism (from Latin "soul, breath, life"). It is containing the world view that non-human entities (animals, plants, and inanimate objects or phenomena) possess a spiritual essence.

As a result, Ieva highly appreciates the Austrian artist Susanne Wenger who had her main focus on Yoruba culture where she was successful in building an artist cooperative in Osogbo. For example, Susanne Wenger made enormous efforts to protect the sacred grove of Osun, a forest along the banks of the Oshun river just outside Osogbo, which she turned into a sculpture garden filled with art made by her and others. Basically, giving a meaning to the art world.